

A.YAĞMUR TUNALI

Ölçü yoksa hakikat de yok

A. Yağmur Tunalı

Geçen haftaki yazımda “*Bu memleket hakikatini kaybetti*” deyişimi ağır bulanlar oldu. Biliyor ve bekliyordum. Demek ki bu hususu açarak konuşmaya devam etmek gerekiyor. Gelen itirazlar bir tarafıyla gönlümü okşuyor: Sakınmanın, Türklüğe, dine, millete-memlekete toz kondurmamaya çalışmanın inanış kuvveti her zaman göğsümü-gözlerimi doldurur. Kendimi de o endişeyle titreyenlerden saydığım için bu muazzam millet gücüne titizlenmeyi anlarım. Fakat... Bilir misiniz ki en çok bu güçlü yönümüzden, *yüksek inanış dikkatimizden* vuruluyoruz?

Memleket elden gidiyor dediklerinde neden ve niçin sorusu akıllara gelmez oluyor. Bu durumda, bizi eleştiriden, sorgulayıcı dikkatlerden alıkoyan, her hareketimizi kendisine yönlendiren *vatan duygusunun* kurtarıcılığı tersine döndürülebiliyor. Haktan görünen fırsatçıların, kullanıcıların el ovuşturarak, damak şaklatarak bekledikleri kılçıksız fırsat işte budur. Hemen operasyona başlıyorlar. Bize “*Memleket zor durumdaysa tamam...*” dedirterek rahatlayan ve sonra her yeri istediği gibi eşeleyen kargaların istilasına uğradığımızı fark etmiyoruz. İyi niyet ve samimiyet, bizi felaket getirecek bir saflığın boşluğuna düşürüyor.

İşin psikolojisi

Bu vatan üzerinden aldatılma operasyonunda, türlü, çeşitli yollar bulunmasına şaşılmaz. Tekrar tekrar düşünülmesini isterim: *Vatan tehlikede* dendiğinde bizde başka şey konuşulmaz olur. Mesela, son yılların *beka* kavramına dikkatinizi çekerim. *Beka* denirse biz her şeyi bir kenara bırakır ve peşlerine düşeriz. Bunu biliyorlar. İşte dediğim *operasyon* ondan sonra başlıyor. Din üzerinden gelenlerle beraber bu tür aldatmacalara düşüyor, çok aldanıyoruz. “*Beka diyorsunuz iyi de kim bu hale getirdi?*” diyecekleri ya susturuyor ya seslerini duyulmaz ediyoruz. “*Sıkıysa konuşsun!*” diyenlerin tehdit ve şantaj dilini de unutuyoruz.

Meseleyi daha genişten alarak, tarihi ve sosyolojik yönlerden bakmak da çok önemli. O zaman kıyaslamalarla hakikatin hakikati bize yüz gösterecek ve ne yaşadığımızı anlayacağız. Objektif gerçeklik cümleleri şunlar: Yirmi yıllık tek başına bir iktidar yüz yılda hiç yaşanmadı. Böyle bir güç devşirme de yaşanmadı. Böyle bir şartsız desteği alan siyasetçimiz de olmadı. Dünya şartları da çok elverişliydi. Soğuk savaşın bitişinden sonra başlayan tek kutuplu dünya, bu yirmi yıl içinde çok kutupluluğa dönüştü. Türkiye'nin önemi ve değeri arttı. Uzmanların dediği budur ve bunlardır.

İşte biz kontrolsüz gücün güdümünde bu olağanüstü şartları harcamış görünüyoruz. Bilgisizlik, beceriksizlik, başka niyet ve maksatlar... Ne sayarsanız sayın, sonuç ortada! 1960'lardan itibaren dünyanın ilk yirmi gücü içinde yer alan Türkiye, yirmi yıl önce 16. sıradayken, şimdi 21.-23. arasında. Başka hiçbir istatistik bize bu kadar açık bir bilgi vermez. Yanacağımız ve konuşacağımız budur.

Fotoğrafı doğru çekelim

Yüz yıldır bu derece yüksek fırsatları yakaladığımız bir dönem olmadığı halde geriye düştüğümüz ortada. Ekonomistler, diğer alanların uzmanları bu konuyu çok yönlü inceleyerek önümüze koyacaklar. Gücü ele geçirenin, imkân ve fırsatları kullanamayanın, yanlış kullananın, yanlışları konuşturmayanın örtmesi ve karartmasına rağmen bunu yapmak zorundayız. Başka türlü, hakikati boğan ve arayışı engelleyen kör kavganın diliyle tarafgirliklerin bizi çektiği yer düştüğümüz bataklıktır.

Hakikat kaybının, günlük örneklere girilmeden geniş fotoğrafı bu. Gücü ele geçirenlerin yaptığı en fena iş ne dersiniz, ben *hakikati gizlemekten de fena sonuçlar doğuran çarpıtmalar, kararmalardır*, derim. Belanın büyüğü bu hali görmemektir. Görmemekten öte aldırmamaktır. Aldırmamaktan öte aldanmaktır. İllüzyona ve hipnoza esarettir.

Bu iki yabancı kelimeyi ısrarla kullanışımı izah sadedinde bu köşede çok yazdım. Gün yirmi dört saat ekranları propaganda cümleleriyle doldurmanın, bir çöküşü başarı gibi göstermenin ve muhalefet diliyle yirmi yıldan sonra hala *"yapacağız", "biz yaparız"* demelere kanmanın akılla açıklanır bir tarafı yoktur. *Zati Sungur*, bu illüzyonda yaya kalır. Yedi uyurlarımızın geçirdiği üç yüz sene, bu hipnoza göre anlaşılır bir durumdur. Masalda, destanda, menkıbede bunlar olur. Hayatta olması dehşettir. Gerçi, insanoğlunun böyle uyumaları ve uyurgezerlikleri de eksik olmaz. Biz Türklere maalesef daha da sıktır. Biraz tarih bilenler ve benim gibi bir devirde devirler yaşayanlar bunu da gördüler.

İmdat sireni

Kanun kural tanımamak acil meselemizdir. Bu kontrolsüzlükle gücün tekleşmesi felaket getirir. Kullananlara da fayda vermediğini yaşadıkça göreceğiz. Nereye baksak dökülüyoruz. *"Biz hükümetiz, tek güç halindeyiz. Benden başkası yok"* dediğimiz halde, sıkıntılı bir durum olursa hemen suçu içeriye dışarıya savuruyoruz. Yok dediğimiz muhalefettekiler, suçu atma gerektiğinde var ve gücün sahibi oluveriyorlar. Yani, *Güç bende* diyenlerimiz her durumda haklı. Ne yapsalar temizler. Ne etseler iyi ediyorlar. Kaç türlü balyoz inmeleriyle eziliyoruz. Bu durumun yaratacağı büyük yıkımı düşünmek, fena halde içimi acıtıyor. Bunun için hakikat bahsini yaşadığımız örneklerle, yaşama kültürümüze serseri mayınlar gibi düşen bozgun hallerini yazmaya devam edeceğim.

Belki gelecek hafta savunma sanayiinden hareketle konuşulanları, savunma sanayii kurucusu *Vahit Erdem Bey*'den dinlediklerime göre yazabilirim. Çünkü bu konuda da büyük bir aldatma ve karartma var. *Vahit Bey*, bugünkü savunma projelerinin hemen tamamını başlatan kişi. Sekiz yıl kurumun başında kaldı. İki dönem de Ak Parti'den milletvekilliği etti. Uçuyoruz denirken, *"Acaba öyle mi?"* diyen, onu hatırlayan, arayan-soran, var mı? Dahası, hakikati teslim eden, onun muazzam hizmetini ve adını eden hiç duyuyor musunuz?

Diyeceğim o ki, hakikati her zaman hatırdan tutacağız. Millet, en kutsal değerler üzerinden aldatıldığını görürse biz hangi dala tutunacağız? Din, dil, tarih... Hepsinde cehalete teslim oluşumuz dehşettir. *Vatan duygusu* her durumda titizlikle korunacak bir kaledir. Bu kaleden falan veya filanın *"bekası"* için atış yapılamaz. *Mâşerî vicdan* ve dolayısıyla şaşmaz inanışımızın hakikati boşulur. Nitekim boşuluyor.